

Наркомафія у Кременчуці / ч.3

Журналістське розслідування проведено за сприяння Датської спілки журналістів-розслідувачів. Архів розслідування та копії друкованих матеріалів передані представництву Датської спілки для паралельної публікації. Копії матеріалів направлені Голові кримінальної палати Верховного Суду України та до Генеральної прокуратури України.

У Кременчуці давно говорять, що правоохоронці вибивають зізнання, закривши підозрюваного на три доби у спецприймальнику. Саджають до спецприймальника за допомогою наркотиків – якщо громадянина затримують на вулиці з дозою наркотичної речовини, його мають право (ст. 263 КоАП) закрити на три години. В окремих випадках – на три доби. Після трьох діб у міліцейському “профілакторії” громадянин зізнається в усіх гріхах і пише зворушливі явки з повинною до прокуратури. “ТелеграфЪ” вирішив з’ясувати, наскільки ці чутки відповідають дійсності? Предметом вивчення стали 225 кримінальних справ – всі справи щодо незаконного обігу наркотиків, розглянуті Автозаводський райсудом Кременчука у 2004 році. З них 20 справ містять звинувачення як у незаконному придбанні та зберіганні наркотиків (ст. 309 ч.1; ч.2), так і в крадіжках майна (ст. 185 ч.1;2;3; 4; 5). Хоча справ усього 20, містять вони аж 148 епізодів крадіжок. Пропонуємо вам аналіз кількох з них.

Міліцейська логіка: маєш чисту касету? Значить, – вкрав магнітофон!

Справа № 1 – 329/2004.

Громадянина Кудаша Кременчуцький ВБНОН (відділ по боротьбі з незаконним обігом наркотиків) затримав з наркотиками 24 січня 2003 року. Проводили затримання офіцери ВБНОН Пашенко та Матяш. Вони засвідчили, що процедура відбулася у присутності понятих С. А. Карпенка та А. О. Поліщука (аркуші справи 133; 134; далі в тексті скорочено – а. с.). Але в судовому засіданні понятій Карпенко заявив, що не був

і виправдав підсудного за цим епізодом. Але все це було потім. Спершу – одразу після затримання з наркотиками – Кудаша закрили на три доби у спецприймальнику. Наказ видав начальник Кременчуцького ВБНОН майора міліції (2002 р.) Кононенко (а. с. 120). Просидів Кудаш з 17.00 24 січня до 17.00 27 січня. 27 січня – в останній день відсидки – Кудаш раптом почав зізнаватися у різних крадіжках, вчинених у листопаді та грудні 2002 року. Перш за все розповів про насос.

Темна історія про насос-трансформер

Він розповів, як 5 грудня 2002

Хто виніс рулон ковроліну?

Засудженого Кудаша також визнали винним у крадіжці рулону корабельного ковроліну (довжина – 27 м; ширина – 2,7 м.). За матеріалами справи, Кудаш виніс ковролін із садиби громадянина С. “ТелеграфЪ” звернувся за коментарем до спеціалістів магазину “Наш пол”. Як нам пояснили, корабельний ковролін має більшу вагу у порівнянні з побутовими типами ковролінів. Якщо побутовий ковролін важить у середньому 1 кг 300 г квадратний метр, то вага корабельного сягає 2 кілограмів. Тобто, рулон корабельного ковроліну довжиною 27 м і шириною 2,7 м важитиме 145,8 кг (72,9 кв. м.). Про крадіжку саме такого рулону заявив потерпілий С. (а. с. 44).

Яким чином один Кудаш міг витягти і віднести покупцю 145-кілограмовий рулон? Виходить, там працювала група? Але про групу у матеріалах справи нема жодного слова. До речі, групі потрібен був би транспорт. Про транспорт теж нема ні слова.

Можливо, Кудаш взагалі не вкрав цей ковролін? Просто сів за чужий злочин?

понятим при затриманні Кудаша, не допитувався правоохоронцями і не підписував жодних протоколів (а. с. 5). Також він засвідчив, що підпис у протоколі (а. с. 138) не його. “ТелеграфЪ” порівняв почерк у протоколі зі зразками почерку інших понятих у справах про наркотики. На нашу думку, почерк так званого понятяго Карпенка дуже схожий на почерк так званого понятяго Власенка у справі Жукова (№ 1 – 347; а. с. 17). Жуков, до речі, кричав на суді, що жодних понятих при його затриманні не було, а наркотики підкинули правоохоронці. Йому не повірили – адже були протоколи допитів понятих. Жуков сів на 4 роки та 1 місяць. А, можливо, понятих там насправді не було – судячи з плутаними з підписами?

Що ж до справи Кудаша, то після скандальної заяви понятяго Карпенка суд (суддя Сироветнік) визнав докази, здобуті за епізодом від 24 січня, здобутими незаконним чином

року йшов провулком Нечая, і, між іншим, вкрав з одного двору водний насос. Відніс його до садиби незнайомого йому чоловіка і продав за 30 гривень (а. с. 102).

Того ж дня, 27 січня, ВБНОНівці оперативно прибули до садиби “незнайомого чоловіка” С. і миттєво вилучили у нього насос. Операцію провів старший оперуповноважений (далі в тексті скорочено – ст. о/у) ВБНОН Пашенко. Вилучили насос о 13.00 – за чотири години до закінчення терміну перебування Кудаша у спецприймальнику. За документами, у присутності понятих: Поліщука А. О. та Шаріпова Ш. С. у протоколі старший оперуповноважений написав про насос скупку: “у кутку передпокою знайдений водний насос з кабелем чорного кольору”. Марку насосу – за дивним збігом обставин – не вказав (а. с. 104). Вже потім слідчий Стаханов у протоколі огляду назвав вилучений насос “Каштаном – 2” (а. с. 105).

Щоб отримати кременчуцький ВБНОН громадян до спецпр

* ВБНОН – відділ по боротьбі з незаконним обігом наркотиків

Дивна заява потерпілого

Крадений насос вилучили 27 січня. А заява потерпілого Б., у якого викрали насос, з’явилася лише наступного дня – 28 січня. Виходить, Кудаш добровільно зізнався у злочині, про який міліція ще навіть не знала – адже коли він зізнавався, потерпілий ще не заявив про крадіжку? То чому Кудаш зізнався? А головне – чому правоохоронці не оформили його явку з повинною? Адже він сам розповів про злочин? Явка – не дрібничка, вона – фактор, який пом’якшує покарання. Чому правоохоронці порушили закон? Виглядає ця історія аж надто підозріло.

Як і заява потерпілого. Перше, на ній виправлені дати (а. с. 100). Причому нахабно, чорною пастою – аби видніше було, треба розуміти? Виправлена дата подачі заяви потерпілим, і виправлена дата прийому заяви офіцером міліції (прийняв заяву ст. о/у ВБНОН Пашенко). У виправленому варіанті дата виглядає як 28.01.03. Але під цим написом проглядає інша дата: 28.02.93. Цікаво, правда?

Незважаючи на явні виправлення, документ пройшов реєстрацію у Книзі обліку інформації про злочини та пригоди (№ 341, Пономарьов). І лише на реєстраційному штампі дата стоїть без виправлень: 28.01.2003.

До речі, у заяві потерпілий громадянин Б. просить знайти його насос “Каштан”, викрадений чотири місяці тому – 5 грудня 2002 року. І знову нам дивно – чому громадянин звернувся до міліції лише через чотири місяці після крадіжки?

Як бачите, історія з переправленою заявою темна – аж чорна. Але, можливо, виправлені дати – це не так вже й важливо? Адже крадений насос все-таки вилучили? Значить, крадіжка була? На жаль, і з насосом все не так ясно. По-перше, вилучили “просто насос”, марка не вказана. Надалі слідчий визначив насос як модель “Каштан – 2”. А потерпілий взагалі писав, що у нього викрали “просто” “Каштан”. Як повідомив “Телеграфу” заступник директора фірми “Ростра” (фірма займається реалізацією техніки, у тому числі насосів) пан Тишко, “Каштан” і “Каштан – 2” – це різні моделі насосів. Цифра “2”, скоріше за все, вказує на модифікацію моделі насосу.

Оба-на! Схоже, викрали один насос, а міліціонери знайшли інший?

Поняті - перевертні

Сумніви у цій справі викликає не лише плутанина з марками насосу. Поняті, при яких цей нещасний насос вилучали – фігури досить сумнівні. Нагадаємо, насос вилучили в присутності понятих А. О. Поліщука та Ш. С. Шаріпова. Можливо, “ТелеграфЪ” і не звернув би уваги на цю пару, коли б на неї ще раніше не звернув увагу суддя Яценко у справі Легези (№ 1 – 312/2004). У постанові по справі № 1 – 312 суддя зазначив: “в усіх протоколах оперативних закупок 4 та 5.03.03. зазначені одні й ті самі поняті – Поліщук

А. О. та Шаріпов Ш. С., але їхні підписи на різних протоколах суттєво відрізняються, а в трьох протоколах виправлені дати, у зв’язку з чим дані докази не можуть бути визнані судом допустимими (а. с. 15-20, т.1).

Порівнявши заяву судді з ситуацією, яка склалася у справі з модифікованим насосом, “ТелеграфЪ” дійшов висновку, що ми знову маємо пару підставних понятих. Суддя зазначив, що підписи понятих різняться. То які підписи та зразки почерку вважати дійсними? Чи можемо ми бути переконані, що у протоколі вилучення насосу підписалися саме Поліщук та Шаріпов? А може, їх там взагалі не було? І насос лівий?

На користь версії підставних понятих свідчить і той факт, що Поліщук зазначений понятим ще й при затриманні Кудаша з наркотиками. А епізод цей у суді розвалився. Не було там понятих (дивись початок тексту).

Ось така темнуха історія вийшла з цим насосом. Темна і довга. Але не остання. Розповімо вам ще коротеньку історію про нещасливого Кудаша та його касету.

З’являється касета...

Після спецприймальника Кудаш зізнався не лише у крадіжці насосу. Ще він розповів про крадіжку магнітофона 4 грудня 2002 року. Історія проста: зайшов до бабусі свого приятеля, побачив на підвіконні магнітофон. Вийшов. Украв. Крадене відвіз до Світловодська, там продав циганці за 30 гривень (а. с. 88; а. с. 97).

Ні бабуся, ні онук, якому належав магнітофон, на Кудаша не показували. Магнітофон здимів. Тобто слідство мало лише зізнання підозрюваного. Зізнання мало. Раптом у суді гад підозрюваний “поїде в отказ” – відмовиться від власних свідчень? Розвалиться тоді епізод. І ось, щоб він не розвалився, з’являється касета.

9 квітня Кудаш зізнався у крадіжці магнітофона. Того самого дня – 9 квітня – з лівої кишені куртки Кудаша оперативники вилучають аудіокасету, яка зовні (прозорий корпус, коричнева плівка) схожа на касету, яка начебто знаходилась у краденому магні-

89). Виходить, Кудаш сам приніс з дому до райвідділу касету, щоб її у нього вилучили? Який послужливий злочинець! Адже неможливо повірити, що Кудаш тягав касету у

Куди зникли двері?

Засудженого Кудаша визнали винним у крадіжках металевих дверей (два комплекти) та водостоків (а. с. 25). Стандартні металеві двері – як засвідчили “Телеграфу” виробники – важать 80-90 кілограмів. Кудаш – чоловік далеко не атлетичної статури. На думку виробників, навряд чи він міг винести двері сам. Та ще й дотягти до покупця.

Тоді там працювала група? Чому на це не звернув уваги слідчий? А, можливо, Кудаш взагалі не вкрав цих дверей?

Судячи з матеріалів справи, двері і водостоки міліціонери все-таки знайшли. Але не зрозуміло, куди вони поділися потім? “Сохранных записок”, які б свідчили про передачу дверей потерпілій Ш., ми не побачили. “ТелеграфЪ” зв’язався з потерпілою Ш. і запитав, чи повернули їй знайдене майно? Пані Ш. повідомила, що ні дверей, ні водостоків їй після суду не повернули.

Панове міліціонери, де металеві двері? А разом з ними і водостоки?

тофоні! Супер, правда? Так вчасно з’явилась ця касета! До речі, вилучили її не вдома у Кудаша, і не на вулиці. А у кабінеті № 301, в Автозаводському райвідділі міліції (а. с.

кишені цілих чотири місяці, а операції “випадково” вилучили у кабінеті № 301?

До речі, Кудаш зізнався у крадіжці магнітофона 9 квітня; ка-